

מי בקש זאת מידכם, מאי קא מיירי. אלא מאן דאתי ליחדא שמא קדישא עלאה, בעי ליחדא מסטרא דזאת. כמה דכתיב, (ויקרא טו) בזאת יבא אהרן אל הקדש. כדי שיזדווגו כאחד אותם השנים, צדיק וצדק בזווג אחד, כדי שיתברכו הכל מהם, ואלה נקראים חצריף, כפתיוב (תהלים סח) אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריף. ואם הוא בא ליחד את השם הקדוש, ולא מתפונ בו ברצון הלב, ביראה ואהבה - הקדוש ברוך הוא אומר, מי בקש זאת מידכם רמס חצרי. זאת ודאי שהרי לא נמצא בהם ברכות. ולא די שלא נמצא בהם ברכות, אלא ששרוי בהם הדין ונמצא דין בכל. בא ראה, מימינו של הקדוש ברוך הוא מתעוררים כל האורות, כל הברכות וכל שמחה. בו כלול השמאל, כמו שיש באדם ימין ושמאל, והשמאל נכלל בימין, והימין כולל את הכל. וכשמתעורר הימין, מתעורר עמו השמאל, שהרי בו הוא אחוז וכלול.

ובא ראה, בפעה שאדם מרים את ידיו בתפלה ומכון באצבעותיו למעלה, כפתיוב (שמות יז) והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל. שהרי בימין הכל תלוי, וכתוב (ויקרא ט) וישא אהרן את ידו, וכתוב חסר, ואז מתפונ לברוך למעלה.

והקדוש ברוך הוא לא כף - בפעה שמרים ימין למעלה, אוי לתחתונים! שהרי כל הסיוע, וכל הברכות מסתלקים מהם. מנין לנו? שפתיוב נטית ימינה תבלעמו ארץ. מה זה נטית ימינה? פתרגומו, הרמת ימינה. מיד תבלעמו ארץ. וכשימין נמצאת, השמאל נמצא עמו, ואז לא

מי בקש זאת מידכם, מאי קא מיירי. אלא מאן דאתי ליחדא שמא קדישא עלאה, בעי ליחדא מסטרא דזאת. כמה דכתיב, (ויקרא טו) בזאת יבא אהרן אל הקדש. כדי שיזדווגו כאחד אותם השנים, צדיק וצדק בזווג אחד. כדי שיתברכו כל מהם, ואלה נקראים חצריף, כפתיוב (תהלים סח) אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריף.

ואי איהו אתי ליחדא שמא קדישא, ולא יתפונ ביה ברעותא דלפא, בדחילו ורחימו. קדשא בריך הוא אומר, מי בקש זאת מידכם רמס חצרי. זאת ודאי, דהא לא אשתכחו בהו ברפאן. אלא דשריא בהו דינא ואשתכחו דינא בכלא.

תא חזי, ימינא דקודשא בריך הוא, מניה מתערין כל נהירו, כל ברפאן, וכל חדו. ביה כליל שמאלא כמה דאית בבר נש ימינא ושמאלא, ושמאלא אתכליל בימינא, וימינא הוא כליל כלא. וכד אתער ימינא שמאלא אתער עמיה, דהא ביה אחיד ואתכליל.

ותא חזי, בפעתא דארים בר נש ידיה בצלותא, מכון באצבעין דיליה לעילא. כמה דכתיב, (שמות יז) והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל. דהא בימינא תליא כלא. וכתוב (ויקרא ט) וישא אהרן את ידו, וכתוב חסר. וכדין אתפונ לברכה לעילא.

וקודשא בריך הוא לאו הכי, בפעתא דארים ימינא לעילא, ווי להו לתתאי, דהא כל סיעתא וכל ברפאן אסתליקו מנייהו. מנלן. דכתיב נטית ימינה תבלעמו ארץ. מאי נטית ימינה. פתרגומו, ארימת ימינה. מיד תבלעמו ארץ. וכד ימינא אשתכח, שמאלא

שולטים הדינים בעולם. מה הטעם? משום שהימין נמצא עמו, ואם הימין מסתלקת, הרי מזדמנת השמאל, ואז מתעוררים דינים בעולם, והדין שרוי בכל.

בשרבי שמעון היה מגיע לפסוק הזה, היה בוכה, שכתוב (איכה ב) השיב אחר ימינו. וכי אפשר שהשיב אחר ימינו? אלא משום שהקדים השמאל לרדת לעולם, והימין נשארה במקום אחר.

אמר רבי שמעון, כתוב (ישעיה נז) הצדיק אבד. והרי בארנו את הדברים, לא כתוב הצדיק נאבד, אלא הצדיק אבד. מכל אותם פני המלך לא נמצא שאבד אלא צדיק. אבד בשני צדדים: אחד - שלא שורות בו ברכות כבתחלה, ואחד - שהתרחקה ממנו בת זוגו שהיא כנסת ישראל. נמצא שהצדיק אבד יותר מכל, ולעתיד לבא כתוב (זכריה ט) גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלים הנה מלפך יבוא לך צדיק ונושע הוא. צדיק ומושיע לא כתוב, אלא צדיק ונושע הוא. הוא נושע ודאי, והרי זה נתבאר.

ימינו ה' נאדרי בפת. מה זה נאדרי? הנה צריך להיות נאדר! אלא בשעה ששמאל בא להודג ב'ימין, אז כתוב נאדרי, תרעץ, (בכת, שנים, ולעולם וכו') ולעולם זה כף, משום ששמאל נמצא ב'ימין ונכלל בו.

אמר רבי שמעון, כמו שבארנו - כף זה, שאדם נמצא שנחלק. מה הטעם? כדי לקבל עמו בת זוגו שיעשו גוף אחד ממש. כשימינו, נמצא שנחלק. מה הטעם? כדי לקבל עמו שמאל. וכך זה הכל, אחד באחד. ועל זה באחד מכה

אשתכח עמיה, וכדין לא שלטין דינין בעלמא, מאי טעמא, בגין דימינא אשתכח עמיה. ואי ימינא אסתלקת, הא שמאלא אזדמנת, כדין דינין מתערין בעלמא, ודינא שריא בכלא.

רבי שמעון פד הוה מטי להאי קרא, הוה בכי, דכתיב, (איכה ב) השיב אחר ימינו. וכי אפשר דהשיב אחר ימינו. אלא בגין דאקדים שמאלא לנחתא בעלמא, וימינא אשתארת באתר אחרא.

אמר רבי שמעון, כתיב (ישעיה נז) הצדיק אבד. והא אוקימנא מלי, הצדיק נאבד לא (דף ט"ו ע"ב) כתיב, אלא הצדיק אבד. מכל אינון אנפי מלפא, לא אשתכח דאבד, אלא צדיק. אבד בתרי סטרי: חד, דלא שראן ביה ברפאן, פד בקדמיתא. וחד, דאתרחיקת מניה בת זוגיה דהיא כנסת ישראל. אשתכח, דצדיק אבד יתיר מכלא. ולזמנא דאתי כתיב, (זכריה ט) גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלים הנה מלפך יבא לך צדיק ונושע הוא. צדיק ומושיע לא כתוב, אלא צדיק ונושע הוא. הוא נושע ודאי. והא אתמר.

ימינו יי' נאדרי בפת. (שמות טו) מאי נאדרי, נאדר מיבעי ליה. אלא, בשעתא דשמאלא אתיא לאזדווגא בימינא, כדין כתיב נאדרי תרעץ, (ס"א בבת, תרי, ולעולם וכו') ולעולם הכי הוא בגין דשמאלא אשתכח בימינא, ואתפליל ביה.

אמר רבי שמעון, כמה דאוקימנא הכי הוא, דבר נש אשתכח דאתפלג. מאי טעמא. בגין לקבלא עמיה בת זוגיה, דיתעבידו חד גופא ממש. פד ימינו, אשתכח דאתפלג. מאי טעמא. בגין לקבלא עמיה שמאלא. והכי הוא כלא, חד בחד. ועל דא,

אמר רבי שמעון, כמה דאוקימנא הכי הוא, דבר נש אשתכח דאתפלג. מאי טעמא. בגין לקבלא עמיה בת זוגיה, דיתעבידו חד גופא ממש. פד ימינו, אשתכח דאתפלג. מאי טעמא. בגין לקבלא עמיה שמאלא. והכי הוא כלא, חד בחד. ועל דא,